

ikke overse, at Træksedlen er en frivillig Overeenskomst fra Først af mellem Skipperen og Matroserne, og at det, dersom der bliver taget Bestemmelser, som sikke Træksedlen fuld Gyltighed, naar Skipperen gaaer ind paa at give den, saa let vil have tilfølg, at Skipperen overhovedet nægter fra Først af at tilstaae Matroserne Trækseddelen. Det er Grunden, hvorfor jeg har haft Betænkelighed ved ligesom at lade Paragraphens Ordlyd værne om Træksedlen, ligesom jeg ogsaa har haft Betænkelighed ved overhovedet at indføre en Bestemmelse, der udtrykkelig paabyder Skipperen at skulle give Trækseddelen til Matroserne, fordi det igjen kan have den Vanstuelighed, at Skipperen kan mangle Evne dertil.

**Næpstorff:** Jeg troer ikke, det kunde være saa meget vanstueligt at faae indført en Bestemmelse i Loven om, at en Trækseddelen skal være en lovfast Ting, og blandt de talrige Ændringsforslag, jeg stillede til denne Lov, da den forelaa i forrige Samling, var ogsaa et, der søgte at tilvoebringte dette. Jeg troer, tværtimod hvad den ærede sidste Taler sagde, at det vilde være meget heldigt, om Matrosen havde en Berettigelse til ved en Trækseddelen at sørge for sine i Hjemmet Efterladte, og hvis enten saamange Medlemmer, som ere fornødne for at bringe et Forslag frem til Brie Behandling, eller den ærede Indvrigsminister selv vil indbringe et Ændringsforslag i den Retning, vil denne Ulempe være afhjulpen, men er det først sseet, vil det vist ikke være vanstueligt ogsaa at foreslaae en Ændring, der bringer Bødernes Størrelse i Samklang med denne Trækseddels lovfaste Bestemmelse. — Jeg udtalte igaar, at jeg samstemmede med det Ændringsforslag, der er opført under Nr. 5, og som gaaer ud paa, at Bøderne ikke maae overstige Halvdelen af Hyren; men naar det, som nu er bragt paa Bane, bliver slaaet fast, hvad jeg tænker og haaber vil skee, vil jeg slutte mig til den Tante, at Skipperen ikke skal være begrændset med Hensyn til Størrelsen af Hovedsummen af de Bøder, han kan idømme, thi derved, troer jeg, der gives en stor Myndighed i hans Haand, hvilket det paa den ene Side er ligesaa nødvendigt at give i

en Lov af denne Art, som det paa den anden Side er nødvendigt, at Mandstabet sikkes mod Misbrug af ethvert Slags. — Der blev af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) rejst en heel Deel Indvendinger mod de Ændringsforslag, jeg har indbragt, medens han derimod førte Ordet for de Ændringsforslag, der findes opførte under Nr. 5, 6 og 7, hvoraf de 2 sidste gaae ud paa af Loven at udtage enkelte Bestemmelser, som kom ind i den ved anden Behandling i forrige Samling. Det vægltigste af hans Argumenter var et, som jeg dog neppe troer, Thinget vil kjende gyltigt, nemlig det, at kyndige Folk udenfor Thinget havde drøftet denne Sag, og at vi derfor blot skulde nikke og sige Ja. Jeg finder en ganske morsom Overensstemmelse imellem dette Argument og det, Conseilspræsidenten har brugt her for at faae Grundlovsforslaget vedtaget, nemlig, at der var en Overenskomst mellem Gud ved hvem; Forslaget var kjendt godt, og vi skulde ogsaa godkjende det. Er der ikke bedre Grunde for ikke at forandre en Lov, troer jeg, vi gjerne kunne være saa dristige at forandre, hvad disse kyndige Mænd have lavet sammen. Vi maae huske paa, at denne Sag har været 10 Aar under Behandling og har været i, Gud ved hvor mange forskjellige, Commissions Hænder; nu kommer den endelig til den Forsamling, til den Commission, om jeg saa tør kalde den, der skal give Lovens Gyltighed, og her skulde vi da ikke have den ringeste Ret til at forandre den og at indsætte, hvad vi finde nødvendigt og godt. Mere skal jeg ikke sige om det ærede Medlems Bemærkninger. — Dog Et sagde han med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 10, hvortil jeg ikke kan tie. Han ønskede nemlig at vide, hvad den Embedsmands Stilling i Danmark skulde være, for hvem Afmonstringen skeer, og som skal foranstalte det Nødvendige med Hensyn til Sagens Paataale. Den Embedsmand, for hvem Paa- og Afmonstring skeer, er i Kjøbenhavn Waterflouten, og i Kjøbstæderne, saavidt jeg erindrer, Underkommern, men efter mit Skøn tillægges der ikke en saadan Mand nogen meget stor Myndighed derved, at han skal foranstalte Sagens Paataale. Skulde denne Myndighed være lig den, en Amtmand har,